

Piippujen Ympärillä

VARKAUS-SEURA RY
www.varkaus-seura.fi

Kuva: Sinun Savo

Nurkat siisteiksi!

Olipa myönteinen kirjoitus lehdessä. Siinä kerrottiin, että ympäristötoimi ja rakennusvalvonta ovat käynnistäneet katselmuskierrokset kaupungin alueella olevien kiinteistöjen pihamaille ja takapihoille. Ihminen kerää kaikkea tarpeellista ja tarpeetonta, ja sitten piilottaa vähemmän tarpeellisen pois silmistään, 'nurkan taakse'. Silloin ei aina tule huomioitua, kuka tai ketkä katselevat takapihaa ohitse kulkiessaan. Asiallinen katselmus kaupungin taholta on paikallaan. Siivorkaamme ympäristöämme!

Kerrostaloissa saattaa myös olla tarvetta katsastaa ullakot ja ulkoiluvälinevarastot sekä piha-alueet. Asian valvonta pääsääntöisesti kuuluu taloyhtiön hallituksen valitsemalle isännöitsijälle. Ovatkohan kaikkien talojen 'nurkat' tulleet siivoutuksi kevätkatselmuksissa? Kerrostalo-kiinteistöjen siisteyden vartijana toimii hallituksen, siis osakkeiden omistajien, valitsema huolto-yhtiö, jonka työtä valvoo isännöitsijä. Vuosien kuluessa ja käytänteiden muuttuessa kehitys talojen ja pihojen hoidossa ei mielestäni kaikessa ole kehittynyt hyvään suuntaan.

On tapauksia, joissa samaan asiaan on jouduttu puuttumaan useita kertoja ja huomauttamaan jopa työn laadusta. Liekö kyse kiireestä, vastuuttomuudesta vai taitamattomuudesta työtehtävän asettamiin vaatimuksiin. Osakkeenomistaja on sijoittanut huoneistoonsa pääoman, josta tulee pitää hyvää huolta hänen, jolle huolenpito on uskottu. Sitä huolenpitoa täytyy myös valvoa.

Ei saisi muistella vanhoja asioita, mutta aikoinaan talokohtaiset talonmiehet ja naiset huolehtivat taloista kuin omistaan, ja tekivät myös työnsä asian vaatimalla tavalla. Samanlaista 'silmää' toivoisin nytkin olevan sekä huoltomiehillä että siivojilla. Jos niin olisi, niin isännöitsijöillä olisi paljon vähemmän huolia ja asukkaatkin olisivat tyytyväisiä. Hyvin tehty työ antaa kaikille hyvän mielen, ja lisäksi tekijöilleen myös onnistumisen tunteen!

Iloista ja Aurinkoista Juhannusta kaikille!

Raimo Sikanen
Varkaus-seura ry:n
puheenjohtaja

Amerikansuomalaisen David Jordanin suvun juuret johdattivat Savoön

Melkoisen salapoliisityön jälkeen David Jordan saapui Joroisiin Lahnalahden kylälle ja paikallisen opettajan kanssa he löysivät sata vuotta sitten hänen esi-isensä asuttaman torpan jäännökset. Tämän jälkeen Jordanin työtahti kiihtyi ja valtava sukututkimusaineisto on kasvanut kasvamistaan. Huomattuaan, että USA:ssa ei ole kovasti käyttöä tälle tutkimukselle, hän päätti lähteä viemään tietoa siitä sinne, missä tutkijoille on tästä aineistosta todellista hyötyä.

DAVID JORDAN, kolmannen polven amerikansuomalainen innostui tutkimaan juuriaan 15 vuotta sitten. Tutkimukset osoittivat esi-isien lähteneen Savosta Joroisten Lahnalahdesta. Tutkimuksen aikana vuosien saatossa David selvitti keskisavolaisten ihmisten sukujuuria aina vuodelta 1560 alkaen tähän päivään saakka. Tehtyään yli 80 000 henkilön elinpaikka- ja

Kuvassa haudankaivaja Pekka Häyrinen (s.1871) työnsä ääressä. Myös hänen sukunsa esi-isät löytyivät David Jordanin tutkimuksista.

syntyhistorian hän teki niistä kaksiosaisen kirjan, jonka hän lahjoitti mm. Joroisten, Virtsalmen, Pieksä-

mäen ja Rantasalmen ja Varkauden kirjastoihin. David Jordanin työ ei loppunut tähän. Keskisavolaisten kiinnostus uuteen tietolähteeseen oli kasvanut ja hän teki lisätutkimuksia ja julkaisi DVD:n, jossa helpolla ohjelmalla käsitellään lähes kaikki Keski-Savossa asuneet ihmiset vv.1560 - 1910 välillä. Mukana ovat tiedot syntymäajoista, sukulaisista, lapsista, rippikirjoista ym. Myös lähdeluettelot on helposti todennettavia.

David Jordan on käynyt Suomessa muutamia kertoja tutkimuksiaan varten ja saatuaan hyvää palautetta hän tulee nyt kertomaan tutkimuksistaan Varkauden kirjastoon **maanantaina 30.7. klo 17.00**. Tilaisuuteen on kaikilla vapaa pääsy ja sinne on kutsuttu suvustaan kiinnostuneita henkilöitä myös laajalti eri puolilta Savoä. Tilaisuuden on järjestänyt Varkauden sukututkimusseura.

Seppo Häyrinen

Tästä se elämä alkaa...

On kaunis lauantai-iltapäivä kesäkuun alkupuolella. Kävelen hiljalleen pitkin Kauppakatu-katsellen eteeni aukeavia näytekunoita ja välissä lamasta kertovia tyhjentyneitä liiketiloja. Näkömä muistuttaa lähinnä lännenfilmeistä tuttua aavekaupunkia, vain yksinäinen ratsastaja puuttuu. Minulle, jo kypsämpään keski-ikään ehtineelle Varkaus on kuitenkin ollut vireä, vahva ja tapahtumarikas kaupunki. Ei siis ihme, että vanhat kesämuistot alkavat vieriä mieleen siinä ikkunoihin tuijotellessa.

Elettiin vuotta 1959, aikaa jolloin kaupunki ei suinkaan ollut auto viikonloppuisin, vaan Varkauteen tultiin myös naapuripitäjistä. Ravintoloissa soittivat elävät orkesterit, mutta kesän huiput toki kohdattiin tanssilavoilla. Minulle ykköspaikka oli Kämärin tanssilava ja koskipuisto mukavine lemmentuokineen. Ehkäpä tuo kesä jäi mieleen erityisesti siksi, että tutustumiseni tanssitaiteeseen alkoi tuona kesänä.

Koulu oli päättynyt, luokalta pääsy varmistunut ja työpaikka "isänmaan parturina" ts. valtion rissusavotassa odotti. Niinpä varsinkin kohtuullisen suostuttelun jälkeen sainkin luvan ensimmäisen kerran lähteä Kämärin tanssilavalle onneani koettamaan. Pieni ongelma tosin oli siinä, että tanssit alkoivat kyllä klo 20.00, mutta tapana oli, että lava alkoi täyttyä tanssijoista vasta klo 21.00 jälkeen ja minun piti olla kotona klo 22.00.

Tuohon aikaan vanhemmilla oli vielä sen verran sananvaltaa jälkikasvun suhteen, että he jopa määräsivät kotiintuloajan.

Joka tapauksessa olin päättänyt mennä tuona kyseisenä iltana tanssimaan lavalle elämäni ensimmäisen kerran ja niin myös tein. Kun ensimmäiset parit olivat lavalle tulleet, rohkaisin myös minä mieleni ja menin pokkaamaan ensimmäiselle rivissä olevalle tytölle. Kumarsin ja daami suostui, joten ei muuta kuin bailaamaan. Myöntää täytyy, että jännityksestä jäykkänä en tainnut olla kaikkein parhaita tanssikavaljeereita tuona merkityksellisenä iltana. Kun vielä ottaa huomioon nolon lopun, niin ainakin tässä vaiheessa voin esittää anteeksipyyntöni silloiselle tanssipartnerille, jos hän vielä asian muistaa. Toivottavasti ei.

Tapana oli nimittäin, että parit tanssivat kaksi kappaletta, jonka jälkeen poika palautti daamin takaisin paikalleen kiittäen, ellei sitten muusta tanssin lomassa sovittu. Minulla kuitenkin oli jännitys sitä luokkaa, että ensimmäisen kappaleen jälkeen esitin kiitoksen ja kävelin pois daamin jäädessä lavalle. Tuossa tuoksinassa oli unohtunut että toinenkin kappale pitäisi vielä pyörähdellä ja saattaa partneri omalle paikalleen. Mahtoi se kumppani ihmetellä, että mikä tyyppi tuo tuommoinen on?

No sen jälkeen on sitten sujunut hieman paremmin, ainakin omasta mielestäni.

Siinä kävellessä muistui mieleen kuva elävästä kaupungista ja millaisena minä sen muistan. Mutta mikä sitten tekee elävän kesäkaupungin ja saa ihmiset viihtymään. Tätä ovat varmasti myös kaupungin päättäjät joutuneet pohtimaan ja ratkaisua etsimään. Vastaus on varsin yksinkertainen. Elävä kesäkaupunki syntyy ihmisistä ja heidän toimeliaisuudestaan. On saatava syntymään vain myönteistä pörinää, ei niinkään väliä ole sillä, mistä tuo pörinä syntyy. Se voi olla toimiva tori, iloinen kesäpahtuma, tanssilava tai vaikkapa toimiva kauppa- ja ravintolakulttuuri. Ihmisistä se elämä alkaa.

Mutta aiheesta pysyäkseen, siitä milloin ihmiselämä alkaa, voidaan jo perustellusti olla eri mieltä. Nimittäin kolme kaverusta keskusteli aiheesta ja ensimmäisen mielestä elämä alkaa siitä, kun munasolu hedelmöittyy. Toinen taas oli sitä mieltä, että elämä alkaa siitä, kun lapsi syntyy ja päästää ensimmäisen parkaisunsa. Kolmas, jo hieman varttuneempi kuunteli mielipiteitä ja totesi lopuksi: "Kuulkaapa veljet, minusta elämä alkaa oikeastaan vasta sen jälkeen, kun lapset ovat lähteneet kotoa, eläkepäätös on taskussa ja asuntolaina maksettu". Itse voisin tällä hetkellä uskoa vaikkapa tuohon viimeiseen vaihtoehtoon.

Aurinkoista ja eläväistä kesää kaikille toivoo

Herra Hermanni

Kaupunkimme kesässä

*Aamussani metsämusaa heleintä
Itä-suomalaiseen unelmaan herätä.*

*Oli päivä raikas, kuulaskin
Varkauden rantoja ajattelin.
Kalamajalle pyöräilin, puistikotie
Venevalkamaan rauhaisaan pihaan vie.*

*Kalastajat virran poukamista
nostivat saalista herkullista.
Puisto hyräili lasten sunnuntaita,
kuperkeikka leikeissä musaraita.*

*Kirjastolle pyöräni pysäköin,
eväsreppuni Hertun niitylle vein.
Pikkulaivasta ostan suussa sulavat,
vilttikirppiksen -abaat, hauskimmat.*

*Näinkin saattaa suussa viihtyä,
-kallioniemessä uimaankin kiihtyä.
Pihojemme liikunta-kulttuuri kesässä
kakkuun Vatut voi vuorelta kerätä.*

*Täällä vesien välkkeessä, viidessä saarella
on voimaa ja hobtoa elämän kaaressa.*

Kuva: Terhi Siippainen

R.Anile L.

PORTTI

**Ravintola
Tyyskänhovi**

Wredenkatu 4, Varkaus. P.040 717 8491

www.tyyskanhovi.fi

Ekotori

Warkop Oy

Savontie 44, Varkaus. Puh. 0207 575 090

www.ekotori.eu